

POSUDEK OPONENTA DIPLOMOVÉ PRÁCE

Univerzita Karlova v Praze, Filosofická fakulta, Ústav českých dějin
obor: Historie

Jaroslav ZELENKA

Zápas o Svídnicko - Javorsko za vlády Lucemburků

diplomová práce, 2006,
167 str. počítačové sazby + přílohy (5 obr.)

vedoucí práce: prof. PhDr. Lenka Bobková, CSc.

Předložená práce svým způsobem zaplňuje "bílé místo", které v české historiografii představuje historický vývoj Svídnicka-Javorska jako jednoho z teritoriálních knížectví ve Slezsku v průběhu 14. století. Autor pečlivě provedl základní pramenný výzkum, založený na edicích středověkých písemností, a vcelku vyčerpávajícím způsobem obsáhl nepočetnou polskou, německou a českou odbornou literaturu, zaměřenou na tuto tematiku, včetně obsáhlejších studií, věnujících se dějinám celého Slezska. V tom vidím hlavní přínos práce, která je poctivým a věcně logicky uspořádaným přehledem historického vývoje pojednávaného teritoria v širších mocensko-politických souvislostech. Z tohoto hlediska splňuje požadavky, kladené na diplomní práci, a vytváří pro autora samotného dobré předpoklady k širšímu badatelskému záběru.

Úlohou oponenta je především poukázat na nedostatky posuzované práce, tedy budiž:

1) Přílohy považuji za nedostatečné, především zcela postrádám rekonstrukční historické mapy. Příloha č. 4, v podstatě přímo převzatá z polské práce (autor uvádí "upraveno", ale neupřesňuje, jak), je pouze zachycením průřezového stavu situace v celém Slezsku k roku 1368. V publikaci, jejíž obsah se do značné míry zabývá právě územními změnami v pojednávaném teritoriu, by měl být text provázen i přehlednými rekonstrukčními mapami.

2) V užívání místních jmen je autor nedůsledný a ani vysvětlení na s. 10 v tomto směru nepovažuji za dostatečné, zvláště v případě méně známých menších lokalit. Zde bych doporučoval užívat v textu současný úřední název polský (jen tak je možné příslušné místo lokalizovat v dnešní situaci) a jako přílohu uvést zvláštní seznam místních jmen s příslušnými jazykovými ekvivalenty. Autorův odkaz na volbu jazykové varianty podle jazyka použitých pramenů je nesystémový; ostatně i německá jména použitá v pramenech 14. století s velmi vysokou pravděpodobností zněla jinak,

než německé úřední názvy z první poloviny 20. století. Autor je též nedůsledný v psaní velkých písmen u názvů teritoriálních knížectví.

3) Jazyková kultura celé práce je velmi nevyvážená. Autor bez logických souvislostí přechází z odborného stylu k nižším populárním formám výkladu (např. s. 19 dole). Časté jsou také hrubé gramatické chyby (chyby ve shodě podmětu s přísudkem jsou příliš časté, než aby šlo o dílčí překlady) nebo chybné pádové tvary podstatných či přídavných jmen, které narušují smysl sdělení. Nebudu v posudku vyjmenovávat dílčí autorova jazyková pochybení; v exempláři jeho rukopisu, který mi byl předložen, jsem je pro ilustraci vyznačil cca na prvních třiceti stranách textu.

Bez ohledu na tyto výtky považuji práci za zdařilou a přimlouvám se, aby po odstranění některých nedostatků byla zpřístupněna i v tištěné podobě. Po odborné stránce bych se přimlouval k jejímu hodnocení známkou "výborně", s ohledem na ochranu jazykové kultury diplomních prací absolventů českých univerzit však dávám na zvážení, zda by autor přeci jen nezasloužil hodnocení o jeden stupeň nižší.

V Pardubicích 5. září 2006

prof. PhDr. Petr Vorel, CSc.

